سویسرا لوزان

جناب ریاض سلیم علیه بهآء اللّه الأبهی

هواللّه

ایّها الفتی الرّحمانی قد حضر منک تحریران احدهما مؤرّخ ۳ اپریل ۱۹۱۹ و الآخر مؤرّخ بتاریخ ۱۴ مارس ۱۹۱۹ و اطّلعت بمضامینهما الّتی اورثتنی فرحاً و سروراً و بهجةً و حبورا حیث انّهما دلیل علی ثبوتک فی العهد و المیثاق و وصولک الی اعلی مراقی الفلاح و النّجاح لأنّک اخلصت وجهک للّه و اطمأنّت نفسک بذکر اللّه و قد انشرحت الصّدور جدّاً بما بشّرت به بأنّ الأحبّآء متمتّعین بالرّاحة و الرّخآء و اصبحوا متّحدین الآرآء و متّفقین علی خدمة امر اللّه بالأخصّ قیام حضرة امةاللّه المصونة السّتّ طائرة لیلاً نهاراً فی نشر تعالیم الملکوت فی استوتکارت و ایضاً فی سویسرا مع قرینها الجلیل و یتبتّلان الی اللّه غدوّاً و آصالا و اسأل اللّه ان یشفی نجلهما الفرید فریدون و یهیّأ لهما من امرهما رشدا و نعم ما عملت حیث اشتغلت بتحصیل العلوم العمرانیّة و الاجتماعیّة و تعارفت مع الطّلبة الایرانیّین ولکن علیک بالاحتیاط مع ذکآءالسّلطنة حیث له الفة مع الحاجّ سیّد یحیی دولت‌آبادی و بلّغ تحیّاتی الفائقة الی حضرة مستر هرجل و قرینته المحترمة لأنّهما یجتهدان بقلب ثابت و عزم صادق فی نشر تعالیم اللّه لیلاً و نهارا و لقد انشرحت صدراً من اتّفاق قلوب الأحبّآء و اتّحاد نفوسهم و نجاحهم الباهر و اقبال النّفوس علی التّعالیم الالهیّة بفرح و سرور علیکم ببذل الهمّة الوفیّة فی جذب التّیوزوفیّین فی جنوا و لوزان و عموم اقلیم سویسرا لأنّهم فی الحقیقة مستعدّون للانجذاب بنفحات اللّه و الاشتعال بنار محبّة اللّه و قد ثبت عند الفلاسفة و العقلآء من اوروپا و امریکا انّ شوکة التّعالیم المادّیّة کسرها مستحیل و ممتنع الّا بتعالیم بهآءاللّه والّا علی الدّنیا العفآء لأنّ التّعالیم المادّیّة ینتشر جناحها بکلّ سرعة فی روسیا و ستسری فی سائر اقالیم اوروپا فانظر الی البلشفیک و سرعة انتشارها و لا یکاد یقاوم هذا الانتشار الّا قوّة قاهرة طاهرة مطهّرة ملکوتیّة لأنّ الظّلام لا ینکشف الّا بالنّور و قد استبشرت بقراءتک للکتب و کتابتک لهذا الخطاب ولکن حفظاً لعینیک علیک بالاعتدال فی المطالعة و الکتابة و فی طیّ هذا المکتوب خطاب للشّخص المحترم قونسل شوارز و قرینته المحترمة سلّمه لیدهما و بلّغ تحیّتی و ثنائی علی جمیع احبّآء اللّه فی اقلیم سویسرا و علیک البهآء الأبهی

ربّ و رجائی و ملجأی و منائی و معاذی و ملاذی انّ امتک المبتهلة الیک المتوکّلة علیک قد رجعت الیک معتمدة علی عفوک و غفرانک و متمنّیة لطفک و احسانک حتّی تتأوّی الی کهف رحمانیّتک و تستجیر فی جوار رحمتک الکبری ربّ یسّر مناها و استجب دعاها و اکرم مثواها انّک انت الغفور الکریم ذو الفضل الرّحیم و انّک انت العظیم

عبدالبهاء عباس

۲۶ نیسان ۱۹۱۹

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۷ آوریل ۲۰۲۳، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر